

Sygnatura akt: XI GC 412/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Maciej Żuchowski

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Park (...) spółka akcyjna w W.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. W.**

o ustalenie

1. ustala, że umowa dzierżawy z dnia 12 czerwca 2001 roku zawarta między W. B. i M. B. jako wydzierżawiającymi a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (wcześniej Park (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., przed notariuszem H. P. w S. numer repertorium A 3487/2001 dotycząca działek (...) o łącznej powierzchni 98 h, 70 a, 77 m², dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...) oraz działek nr (...) o łącznej powierzchni 91 h, 79 a i 81 m² dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...). jest nieważna;
2. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami procesu;
3. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt: XI GC 412/16

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka akcyjna w W. złożyła pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o ustalenie, że umowa dzierżawy z dnia 12 czerwca 2001 roku zawarta między W. B. i M. B. jako wydzierżawiającymi a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., przed notariuszem H. P. w S. numer repertorium A 3487/2001 jest nieważna.

W toku postępowania powódka doprecyzowała żądanie wskazując, że sporna umowa dotyczący działek (...) o łącznej powierzchni 98 h, 70 a, 77 m², dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...) oraz działek nr (...) o łącznej powierzchni 91 h, 79 a i 81 m² dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...).

Powód wnosił o zasądzenie na jego rzecz, od pozwanego, kosztów procesu.

Strona pozwana wnosiła o oddalenie powództwa. W toku postępowania stanowisko pozwanej uległo zmianie, w ten sposób, że pozwana uznała powództwo (karta 943 - 944).

W piśmie z dnia 31 stycznia 2018 roku (karta 1001) w sprawie interwencję uboczną po stronie pozwanej zgłosił W. W., który wskazał, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, oraz zmierza do obejścia prawa bowiem pozwany w zamian za uznanie powództwa otrzymał wynagrodzenie. Dodatkowo interwenient wskazał, że pozwany zawarł ugodę dla swojego dobra i dobra interwenienta ubocznego wobec gróźb do niego kierowanych.

Interwenient wniósł o uznanie za bezskuteczne oświadczenia pozwanego o uznaniu powództwa i wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Na podstawie art. 59 k.p.c. zawiadomiono Prokuratora o toczącym się postępowaniu, prokurator zgłosił swój udział w sprawie (karta 1022).

Na ostatniej rozprawie strony wносиły jak dotychczas. Powód wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2001 roku przed notariuszem H. P., W. B. oraz M. B. wydzierżawili (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. działki (...) o łącznej powierzchni 98 h, 70 a, 77 m², dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...) oraz działek nr (...) o łącznej powierzchni 91 h, 79 a i 81 m² dla których Sąd Rejonowy w Goleniowie prowadzi księgę wieczystą (...). (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jest następcą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Niesporne.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością złożył oświadczenie o uznaniu powództwa w sposób swobodny, nie działając pod wpływem groźby karalnej czy przymusu.

Dowód:

- zeznania przedstawiciela pozwanej M. B., karta 1148-1149;

- zeznania interwenienta W. W., karta 1149 – 1150;

- oświadczenie przedstawiciela powoda, karta 1148.

(...) w W. oraz I. spółka a ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarli ugodę pozasądową.

Niesporne a ponadto dowód:

- ugoda, karta 1030 – 1037;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

W toku postępowania strona pozwana złożyła oświadczenie o uznaniu powództwa.

W myśl art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

O ile zatem sąd jest związany uznaniem powództwa, to zobowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa stanowi bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie

wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

W świetle treści powyżej cytowanych przepisów, oraz treści pisma interwenienta, należało zbadać czy zachodzą przesłanki do przyjęcia, że przedmiotowe uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, stanowi obejście prawa.

W pierwszej kolejności sąd zauważa, że ustalił, iż interwenient uboczny miał interes w tym aby wstąpić do postępowania albowiem zawarł umowę poddzierżawy z pozwaną spółką.

Wbrew stanowisku interwenienta, fakt zawarcia ugody pozasądowej (karta 1030) polegającej między innymi na przyjęciu kwoty 100.000 złotych w zamian za złożenie oświadczenia o uznaniu powództwa nie stanowi obejścia prawa. Co do zasady strony zawarły konsensus który nie mógł znaleźć jednak wyrazu w postaci zawarcia ugody sądowej z uwagi na przedmiot tych postanowień jak i na przedmiot niniejszego postępowania (sprawa o ustalenie).

Z treści oświadczenia przedstawiciela powodowej spółki, z treści zeznań i oświadczeń składanych przez przedstawiciela pozwanej wynika, że nie miały miejsce zdarzenia opisywane przez interwenienta. Z treści zeznań samego interwenienta nie wynika, że doszło do przestępstwa „gróźb karalnych” bądź innej formy sprzecznego z prawem zmuszenia przedstawiciela pozwanej spółki do złożenia oświadczenia o uznaniu powództwa. Interwenient zeznał, że w zasadzie M. B. nie groźono pozbawieniem życia bądź zdrowia. M. B. miał obawiać się „więzienia” a zatem pociągnięcia go od odpowiedzialności karnej co nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego. Interwenient wskazał (karta 1150), że nie było mowy o żadnym zabójstwie, nie było mowy o pozbawieniu życia bądź zdrowia. Okoliczność tę potwierdził M. B.. Twierdzenia i zeznania interwenienta okazały się zatem sprzeczne, zatem sąd nie dał im wiary.

Nie stanowi podstawy do badania i ustalania, czy będące przedmiotem uznania roszczenie rzeczywiście przysługuje stronie powodowej. Wyjaśnienie przyczyn skłaniających pozwanego do dokonania uznania z reguły pozwala na ocenę przesłanek skuteczności wyrażonego uznania, określonych w omawianym przepisie (Kontradyktoryjność a poznanie prawy w procesie cywilnym w świetle zmian Kodeksu postępowania cywilnego, PS 1998, nr 10, s. 63). Następstwem skutecznego uznania powództwa jest wydanie wyroku uwzględniającego żądania pozwu bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd zbadał zatem czy istnieją przesłanki uzasadniające przyjęcie, że oświadczenie pozwanej spółki jest sprzeczne z prawem , zasadami współzycia społecznego i stanowi obejście prawa. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na takie ustalenie, zaś badając te okoliczności sąd zrealizował wnioski dowodowe wskazane przez interwenienta jak i przez prokuratora.

O ile pozwany traktowany być powinien jako sprawę przegrywający, to powód zmodyfikował swój wniosek i wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami.

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczeniu nadano na podstawie art. 333 § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)